

ærede Udvalg at overveie, om det ikke skulde være rigtigt paa dette Punkt at nævne sig noget mere til den Tante, som det andet Thing har fremsat, nemlig den at gjøre det muligt at ansætte Lønnen noget forskjelligt i de forskjellige Jordemødr-distrikter i samme Amtsaadskreds med særligt Hensyn til, at der kan være mere eller mindre at bestille for Jordemødrene i de forskjellige Distrikter, ligesom der ogsaa kan være mindre Udgang til privat Lønnet Praxis i det ene end i det andet Distrikt, saaledes at det maa anses for meget hensigtsmæssigt, at det kan staa i Amtsaadets Magt at kunne henlægge en noget større Lønning til visse Distrikter fremfor til andre. Udvalget har nu ganske vist ikke foreslaaet at opheve Forskjellen, men det vil dog have den indskrænket til et Spillerum af 20 Kr. eller 10 Rd., og dette kunde maaske synes at være noget lidt. Naar man istedetfor 100 Kr. satte den Sum af 80 Kr., som fandtes i det oprindelige Lovforslag, vilde man ialtsald aabne et større Spillerum, og det kunde gjerne være, at man ved at gjøre denne ubetydelige Ændring vilde tilfredsstille den Tante, som jeg tillod mig at antyde som frem i det andet Thing. Jeg beder altsaa det ærede Udvalg at overveie, om man ikke maatte anse det for rigtigt at sætte „80“ istedetfor „100“ i det første Ændringsforslag, hvilket dog selvfølgelig først kan ske til 3die Behandling. — Smød Udvalgets Forslag til § 2, der gaar ud paa i det Væsentlige at ordne Forholdet i Kjøbstæderne paa samme Maade som paa Landet, skal jeg heller ikke udtale mig. — Til § 4 har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag, som jeg med saa megen desto bedre Fortrustning tør anbefale til det ærede Thing, som det er tiltraadt af det ærede Udvalg. Forslaget gaar, som det vil ses, ud paa i denne Lov at udtale, at der skal udarbejdes en Instrux eller Veiledning for Jordemødrene. Om man saa vil, behøves denne Udtalelse ikke i denne Lov, forsaavidt angaar Jordemødrene udenfor Kjøbenhavn, idet det nemlig allerede ved Forordningen af 1810 er paabudt, at der skal udarbejdes en Instrux for Jordemødrene, og ærede Medlemmer ville uden Tvivl ogsaa vide, at enhver Jordemødr i Forbindelse med et saakaldet Lærebrev, der indeholder Berettigelse for hende til at praktisere som Jordemødr, tillige faar en nærmere Instrux angaaende de Retligheder, hun har, og de Pligter, der paahvile hende. Naar jeg imidlertid har fundet det rigtigt, at denne Bestemmelse indfættes i dette Lovforslag, er det for det Første, fordi der mangler en saadan udtrykkelig Bestemmelse for

Kjøbenhavns Betskommende, og dernæst fordi der i Forordningen af 1810 egentlig er foreskrevet, at denne Jordemødrinstrux skal approberes af Kongen, Noget, der aldrig er sket, og der i og for sig ogsaa synes at være mindre i sin Orden. Det kunde derfor vistnok være ganske hensigtsmæssigt her at indsætte en Bestemmelse paa den Maade, jeg har tilladt mig at foreslaa. Dertil kommer fremdeles, at jeg tror, det er overordentlig hensigtsmæssigt at lette Forsølgelsen af de Sager, som kunne reises imod de Paagjældende for Overtredelser af Instruxen paa den Maade, som jeg har foreslaaet, idet der efter de nugjældende Bestemmelser er endel Tvivl tilstede om den egentlige Fremgangsmaade, og om det navnlig ikke er nødvendigt at sætte et meget stort Apparat i Bevægelse, nemlig Anlæget af en formelig Kriminalretsag, imod de Paagjældende. Idet jeg derfor tror, det vil findes ganske hensigtsmæssigt ogsaa at ordne dette Punkt ved denne Leilighed, skal jeg anbefale dette Forslag til det ærede Thing.

Ordføreren (Bernsen): Da der som tidligere anført, ikke er nogen Uoverensstemmelse af nogen væsentlig Betydning mellem Udvalgets Medlemmer, ei heller — som det høie Thing nu vil have hørt — mellem Udvalget og den høitærede Justitsminister, skal jeg ikke ophøde mig ved de Udtalelser, der nu ere faldne fra den meget ærede Minister, men kun udtale det Saab, at der inden denne Sags 3die Behandling vil komme en Forhandling i Udvalget angaaende det Spørgsmaal, som den ærede Minister har reist. Jeg skal derfor kun tillade mig en kort Bemærkning overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Hindenburg), der fandt sig bespøjet til at nedlægge en Indsigelse imod, hvad jeg havde udtalt, at Udvalget havde været enig i de Indstillinger, det har gjort; jeg beklager at det ærede Medlem, der nu synes at være uenigt med Udvalget, hverten i Betænkningen eller i Form af Forslag har givet sin fra Udvalgets øvrige Medlemmer afvigende Mening tilkjende, hvorfors jeg maa anse det ærede Medlems Indsigelse for aldeles ubespøjet.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Forslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget:
3die Linie: „70“ forandres til: „100“.

vedtoges uden Afstemning.